

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus, Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus, apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

Decretum generale Sac. Congr. Concilii Subcollectorum spoliorum anni 1677.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

79 Qui autem à residentia absit de licentia Sacr. Congregationis cum solita clausula - dimissa tertia parte fructuum . Si habeat Præbendam gravatam pensione , debet dictam 3. partem dimittere ab eo solum fructu , quod superest detracta pensione supra Præbendam reservata , ut pro Canonico S. Laurentii in Damaso Urbis respondit Sacr. Congregat. Contilii 3. Junii 1690. licet (ut asserebatur in Basilicis Majoribus ejusdem Urbis detractio fieret a toto Præbendæ fructu nullo habito respectu ad pensiones) .

80 Ad residentiam , & ad cætera onera incumbentia Canonici , & Beneficiis residentialibus , tenentur Canonici , & alii Præbendati , qui Officium Subcollectoris , aut Decimatarum Exactoris exercent , quia in his , quæ concernunt Divinum Servitium , cultam Ecclesiæ , administrationem locorum piorum Officiales hujusmodi remanent subjecti jurisdictioni Ordinariorum , & sicut cæteri obedire , & adimplere injuncta tenentur , prout sepe declaravit Sacr. Congreg. Concilii , & præcise in Alexandrina 18. Julii 1648 lib. 18. pag. 497. in Belcastren. 15. Januar. & in Melphitanæ 19. Martii 1650. lib. 19. pag. 33. & Sac. Congr. Episc. in Pisauren. 16. Junii 1690. Pignetell. consult. 379. tom. 1. Et clarius haec patent ex generali subnexo Decreto per Papam approbato ejusdem Congr. Concilii .

81 Qui autem possidet Ecclesiam Parochialem perpetuè unitam Dignitatem Cathedralis , tenetur residentiam facere in ipsa Cathedrali ; in Parochiali vero est constitendum ab Episcopo Vicarius perpetuus eum congrua fructuum assignatione juxta Constat. Pii V. quod si ad vitam unio facta reperiatur , teneri ad residentiam in Parochiali respondit Sacr. Congr. Concilii in Imolen. 9. Decemb. 1651. in qua confirmavit , & dandam esse decrevit Declarationem antiquam in hac re emanatam 7. Januar. 1590. lib. 19. pag. 161.

DECRETUM

Generale .

SUBCOLLECTOR .

S U M M A R I U M .

- 1 Clauses proemiales mentem Legislatoris ostendunt : Dictiones præser-tim , maximè , etiam & aliae impli-cative implicant idem esse in casu contrario . ibi .
- 2 Referens est in relato cum omnibus suis qualitatibus .
Lex generaliter loquens , generaliter est intelligenda .
Ubi militat ratio legis ibidem debet mi-litare ejusdem legis dispositio .
Lex respiciens plura determinabilia , debet ea æqualiter determinare .
- 3 Referens , ubi alter loquitur quam re-latum , attendendum est relatum .
- 4 Episcopi , & alii Prælati Regni Neapolitani possunt designare usus pios in quos erogari debeant bonaver eos re-liga , favore tanen Cathedralium , vel Parochialium , quæ prius cade-bant sub spolio , & nu. 5.

DIE 27. Febr. 1677. Sacr. Congr. Eminentissimorum S. R. E. Cardina- lium Concilii Tridentini Interpretum , ad occurrentum controversiis , ac querimo-niis circa Sub collectores Spoliorum , aliosque Commissarios Cam. Apostolieꝝ pre-fertim Regni Neapolitani , ad eamdem Sac. Congregationem delatis , salubriter il-tenta auctoritate , etiam sibi è SS. D. N. Clem. IX. & S. M. Clem. X. & SS. D. N. Innoc. XI. tributa , prævia matura consul-tatione , statuit , & decrevit , ut in posterum in singulis infra scriptis Diœcesibus videlicet Aquinaten. Accerrarum , Aliphana , Avellinen. Ascolana in Piceno , Asculana in Apulia , Atrien. Bisacciarum , Bitecten , Bituntina , Brundusina , Belcastren. Bov. Carinolen. Calven. Cajacen. Cafertana , Campanien. Capritanen. Conversanen.

Co-

Cotronen. Castren. Castellanaten. Civitatis Ducalis, Camplen. Cariaten. Fundana, Frigentina, Guardien. Gravinen. Gallipolitana, Islana, Insulara, Juvenacen. Litteren. Lavellen. Laquedonien. Motulen. Massalubren. Martoranen. Minerbinen. Monopolitana, Melphicten. Minoren. Marfisen. Montis Marani, Montispelusii, Melphien. Murana, Nuscana, Nicoteren. Nucerina. Ostunen. Oritana, Ortonen. Pennen. Puteolana, Polignanen. Ravellen. Ruben. Rossanen. Rapollen. Reatina, Surrentina, Sueffana, Sanctæ Agatae, Satrianen. Stabien. seu Caltri maris, Sarnen. S. Severi, Sancti Angeli Lombardorum, Trojana, Theanen. Thelefina, Trivicanen. Tranen. Ugentina, Umbriaticen. Vicanen. Vulturianen. Vestana, Venufina, Valven. Vigilien. Venafrana, & singulis pariter infra scriptis locis exemptis, seu nullius Diecesis, videlicet Canufii, Cærignolæ, Casalis novi, Cetrari, Centolæ, Castræ Sancti Laurentii, Castellanæ, Carbonariæ Brotii, Fasanæ, Montis Virginis, Montis Cassini, Marubii, Putignani, Rutiliani, Sancti Stephani de Nemore Sanctissime Trinitatis Caven. Sancti Angeli ad Faßanellam. Sancti Vincentii de Vulturno, Terlitii, & aliis in quibus fortasse, haec tenus subcollectores deputari solitus fuit, unicus Sublector. In sequentibus vero, scilicet Aprutina, Aversanen. Arianen. Amalphitana, Alexanen. Aquilana, Baren. Bojanen. Bovinen. Bisignanen. Caven. Capuana, Compsana, Cathacen. Hyeracen. Hidruntina, Ifernien. Larinen. Licien. Marsorum, Nolana, Neritonen. Neocastren. Oppiden. Policastren. Potentina, Rhegian. Sorana, Sy pontina, Sulmonen. Squillacen. Sanctæ Severinæ, Sancti Marci, Teatina, Termularum, Triventina, Tarentina, Tricaricen. & Tropien. duo Tantum. Et in sequentibus, nimurum Acheruntina, & Matheranen. unitim, Anglonen. Beneventana, Cofentina, Caputaquen. Caßanen. Militen. & Salernitana, non plures quam tres, & in Neapolitana decem subcollectores, & non ultra, respectivè deputentur, & exerceant.

Ad evitandam autem confusionem,

remisit arbitrio Nuncii, dividere, & assignare cui libet Subcollector, partem Diecesis seu loca intra quorum limites, debent in exercitio se continere.

Et ne semel in Subcollectores deputati necessitatē inducāt, multiplicandi alios Subcollectores, renunciando Officium, licet possint in eo continuare, & idonei sint declaravit nullum Subcollector, post renunciatum Officium, gaudere exemptione ab Ordinario, nisi laudabiliter exercuerit, saltem per duodecim annos; eos vero, qui in Officio, aut alias ita deliquisse comperti fuerint, ut à Nuncio amoveantur, & alli in eorum locum deputentur, nullatenus, exemptione huiusmodi gaudere, & è contra illos, qui probè ac fideliter se gesserint, velintque in Officio continuare, confirmando esse à Nuncio, nec alios eorum loco deputari posse.

Præterea attenta Subcollectorum huiusmodi multitudine, & causa à Sanctæ Memoriæ Urbano VIII. in sua Constitutione 202. considerata, concedendi illis exemptionem, censuit expedire, ut Santissimus declaret, ita esse intelligendam dictam Constitutionem, ut Subcollectores terminato Officio non gaudent amplius exemptione defuncto, vel alias deficiente Ordinario, in cuius tempore exercuerant, sicut etiam declaravit, illos, qui licet in subcollectores deputati fuerint, nunquam exercuerunt, minime gaudere, nec pariter illos, quod non resident in Dieceſi, pro qua sunt deputati, & Ordinarium certiorare debere Sacra Congregationem de dicta non relidentia ejusque provisionem expectare, Generaliter vero subcollectoribus exemptionem ab Ordinario in Civibus non suffragari, nisi ad esset in Dieceſi Index à Nuncio deputatus, qui habet tantummodo facultatem in causis passivis, & nullo privilegio, aut exemptione gaudent.

Quod vero attinet ad substitutos, & officiales Subcollectorum, declaravit dictos Substitutos, non gaudere exemptione, illam tamen concedendam esse uni tantum Notario pro qualibet Subcollectore in actu exercitij, & quoad Commissarios super illicitis negotiis nibus.

nibus, aut ad alias causas particulares deputatos, non gaudere exemptione, nisi in actu exercitii, & tam Commissarios hujusmodi, quam Subcollectores, quando procedunt contra denunciatos, vel alias inquisitos de illicitis negotiationibus, si ex Processu informativo, constet de eorum innocentia, non posse illos cogere ad expensas ejusdem Processus, & Decreti absolutionis.

Et quod majoris momenti est, ne praetextu hujusmodi Officii, cura Animarum, servitium Ecclesiae, ac Divinus Cultus, morumque honestas detrimentum patientur declaravit, Parochos in Subcollectores, aut Commissarios ad quascumque causas particulares non esse deputandos, sicuti nec Poenitentiam, nec Theologum. Quod si post deputationem de aliqua Parochiali, aut Poenitentiali, vel Theologali Præbendis, fuerint fortasse provisi; tunc minime gaudere exemptione in concernentibus curam animarum, & respectivè adimplementum onerum ipsarum præbendarum; Et eadem ratione non gaudere Canonicos, & alios Beneficiatos Subcollectores, in concernentibus servitium Ecclesiae, & adimplementum onerum ipsorum Canonicatum, & Beneficiorum, nec lucrari distributiones quotidianas, si non inserviant. Insuper teneri ratione Beneficiorum, quæ obtinent ad publicas Processiones accedere, folvere Cathedricum, & subsidium charitativum, & interesse Synodo, & Visitationi, non tamen pluries, quam semel in Anno. Posse vero solummodo cogi ab Ordinario ad exequendam visitationem in iis quæ respiciunt cultum Divinum; ipsumque Ordinarium posse procedere contra Subcollectores accedentes sine ejus licentia ad Monasteria Monialium, aut non servantes præceptum Communionis Paschalis, & contra percutientes Presbyterum, vel Clericum posse procedere ad declarationem Excommunicationis ex cap. si quis suadente; Et si quando repererit aliquem Subcollectorem in publico Concubinatu vivere, certiorare debere eamdem Sacra Congregationem, ac ipsum Nun-

cium, cuius partes erunt, severè eos punire, ac privare Officio; posse tamen eundem Ordinarium carceribus mancipare, ad Superiorum dispositionem retinere, ac etiam Subcollectores depræhensos in fraganti criminis, quod meretur poenam corporalem, non tamen minorē relegatione, dummodo statim de carceratione Nuncium certiores. Item Administratores locorum piorum in Subcollectores deputatos subfesse Ordinario quo ad redditionem rationum administratio- nis, nec posse Subcollectores à casibus Episcopo reservatis absolviri, absque illius licentia, & nullum inquisitum posse à Nuncio in Subcollectorem deputari, nisi de ejus absoluzione constiterit.

Ut autem sciant Ordinarii, quos in Subcollectores, aut Commissarios, debeant recognoscere, declaravit, Subcollectores teneri ostendere Ordinario suas Commissiones antequam illas exequantur; Commissiones vero partiales teneri, vel per litteras patentes, vel privatas sui Superioris, aut alio modo certiorare Ord. de demandata Jurisdictione.

Demum quatenus supra dictæ declarations, vel aliquæ illarum futuris temporibus non obseruentur, Sacr. Congregat. voluit incumbere locorum Ordinariis, ut pro eorum zelo, ac pastorali sollicitudine, quæcumque secus audiverint huic S. Sedi fideliter referant, pro opportuna prævisione obtainenda.

Et die 16. ejusdem facta de præmissis omnibus relatione eidem Sanctissimo D. N. Innocent. XI. Sanctitas sua declaravit præcitatam Constitutionem felic. record. Urbani VIII. esse intelligendam juxta supradictam Sac. Congregat. Sententiam. & præsens Decretum, omniaque, & singula in eo contenta approbat, & confirmavit, & inconcusse, ac inviolabiliter observari, & exequi mandavit, salva tamen semper ejusdem Sacr. Congregat. auctoritate, omnia, & singula præfata declarandi moderandi, & ampliandi, & in totum, vel in parte annullandi, & interpretandi; Voluit tamen Sanctitas sua quod præsenti Decreto restricto ad Collectores, & Subcollectores Spoliorum Regni Neapolitani per Nuntium Apostolicum de-

deputatos, sive deputandos, derogatum, seu præjudicatum minimè censeatur reservationibus, & affectionibus Beneficiorum eorundem Collectorum, & sub-collectorum, resultantibus ex regulis Cancellariae Apostolice.

AD NOTATIONES.

I PRÆSERTIM REGNI NEAPOLITANI. Per hanc clausulam proemiam ex qua mens, & animus disponentis colligitur Barbof. *Axioma 192. num. 2.* Et 3. datur intelligi, quod hoc Decretum licet principaliter, & occasionaliter emanaverit ad refranandum numerum, & tollendos abusus Subcollectorum Spoliorum Regni Neapolitani: nihilominus illius dispositio comprehendat omnes alias Subcollectores ubique locorum deputatos, ad exercendum officium nomine Cameræ Apostolice, dictio enim illa *præsertim* includit alias Subcollectores, & exprimit casum minus dubitabilem, & includit magis dubitabilem, ut docent communiter Menoch. *de arbitr. Judic. cas. 416. numer. 19.* Paris. *de confid. benefic. quest. 29. numer. 53.* Et 54. Sanchez de matrim. lib. 2. *disput. 39. num. 6.* ibi — *Nam dictiones implicative, ut sunt maximè, presertim, etiam implicant idem esse in casu contrario, licet in illo fortior militet ratio, & lib. 6. disput. 14. numer. 21.* Et lib. 10. *disput. 5. num. 4.*

2 Hocque evincitur etiam ex eo, quod Decretum in §. præterea moderatur Constitutionem 202. Urbani VII. (emanatam favore omnium Subcollectorum) absqueulla distinctione seu restrictione Subcollectorum unius vel alterius Provinciæ seu Regni; sed indiscriminatim, & generaliter, & sic fit evidens, quod respicit, & comprehendit omnes, quos compræhenderat relata Constitutio Urbani moderata, declarata, & correcta, ex vulgatis regulis, quod referens est in relato cum omnibus suis qualitatibus *l. ass. 100 ff. de hæred. instit.* Quod lex generaliter, & indefinitè loquens, generaliter est intelligenda. *l. Prætor §. 418. de nov. oper. nunc.* Quod ubi militat ratio legis, ibide m. militare debet ejusdem legis

dispositio, etiamsi sit pœnalis, Nava dec. 206. quem refert, & sequitur Donat prax. rer. regular. tom. 1. part. 3. tradit. 1. de monast. ædific. quest. 20. nu. 2. & quod lex, seu dispositio una, respiciens plura determinabilia, debet ea æqualiter, & pariformiter determinare *l. jam hoc jure f. de vulgar. & pupillar. cum concordantibus apud Barbof. axiom. 69. nu. 6.*

3 Nec turbat, quod in fine Decreti dicatur — *Volut tamen Sanditas Sua, quod præsenti Decreto & restrictio ad Collectores, & Subcollectores Spoliorum Regni Neapolitani* præjudicatum minimè censeatur reservationibus, & affectionibus Beneficiorum Et quia verba illa — *restrictio ad Collectores, & Subcollectores Spoliorum Regni Neapolitani*; non sunt verba Decreti, sed Secretarii, qui post oraculum Papæ Decretum approbant, per orationem separatam illa addidit credulitate sua. Unde cum talis restrictio in decreto relatonon contineatur, probatum est suprà, dicendum est, hanc extenoris seu reterentis expressionem ab errore processisse, ut in fortioribus dixit Rot. coram Greg. det. 439. num. 3.

4 Et hic notandum venit, quod, & si Archiepiscopi, Episcopi, & Praelati inferiores Regni Neapolitani, hodie vigore Constitutionis Innoc. XII. la 23. hoc exempti à spoliis, & à molestiis Subcollectorum, & valeant ulteriùs designare ulterios in quos erogari, & expendi debent fructus à solo separati, & cætera bona per eos acquisita, quæ prius cadebant sub spolio: attamen hoc arbitrium, seu facultas non effrænata, & absoluta, sed limitata, & restricta ad favorem Cathedralium, vel Parochialium eorum regimini commissarum, & quatenus illæ non indigent; ut patet satis clare *ex Bulla in §. Cupientes*, ibi — *Ad effectum tamen, & non alius aliter, nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad præfatas Metropolitanas, aliasque Cathedrales, & reliquias quibus memorati Archiepiscopi, & Episcopi, seu Praelati præsederint, illisque non indigenibus, ad Parochiales Ecclesias eorum regimini commissas speciare, ac earundem favorem, & in beneficium, seu utilitatem cedere, applicari, converti, seu erogari de-*

debeant. Praefatis tamen Archiepiscopis, Episcopis, & Prælatis, ut congruo usus, applicationes, & erogationes præmissorum in beneficium, & utilitatem hujusmodi Ecclesiærum in quos, seu quas, eadem præmissa applicanda, eroganda, seu expendenda esse censuerint, designare valeant permittimus, indulgemus, & opportunam facultatem desper concedimus.

6 Ideoque si Prælati supradicti favore alterius Ecclesiæ non Cathedralis, nec Parochialis, vel etiam Parochialis, (Cathedrali indigente) disponerent, & in alios usus pios spolium converti debere designarent, eorum dispositio, & designatione nulla esset, quia clausula non alias, aliter, nec alio modo in supra præcitatibus verbis contenta, formam præcisam inducit, qua deficiente, perinde est, ac si nihil actum fuisset. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 41. num. 35. Ricc. collect. 868. Leo Tbesaur. for. Eccles. part. 2. cap. 2. num. 42. Capon. discept. 99. n. 24. Rot. coram Manzani. decim. 596. m. 4. & coram Cerr. dec. 93. n. 17. & passim alibi, ac recenter declaravit Sac. Congreg. Concilii in Abellinen. 18. Augusti 1703.

Edicti de Ordinibus recipiendis.

F O R M U L A III.

S U M M A R I U M.

1 Episcopus iusta de causa potest indicere penam excommunicationis latæ sententiæ contra eos qui furtive, & per fraudem Ordines suscipiunt.

2 Qui in ordinatione uitetur falsis Dimissoriis, committit delictum depositio- ne dignum.

Ordinatus in Sacris cum falsis Dimis- soriis, est ipso jure suspensus.

3 Qui Litteras Dimissorias vitiat, seu alterat in substantialibus dicitur falsarius, & est ipso jure suspen- sus.

Litteræ Dimissoriales quando dicantur vitiatæ, vel potius informes ibi.

- 4 Qui ordinatur scienter ad Ordines Sa- cros cum titulo non vero, sed ficto, est ipso jure suspensus.
- 5 Qui ordinatur titulo fiduciario, potest ab Episcopo excommunicatione li- gari.
An autem incurrit suspensionem? ibi.
- 6 Qui habet Beneficium, seu Canonicatum ad congruum substantiationem sufficiens, ad illius titulum debet ordi- nari, non autem ad titulum Pa- trimonii.
- 7 Qui non habet Beneficium sufficiens, non debet ordinari cum supplemento patrimonii, nisi utilitas Ecclesiæ id exigat.
- 8 Ordinari quis non potest ad titulum Ecclesiæ receptitiae.
- 9 Ordinari quis non potest ad titulum Cappellanie, à qua amovere potest.
- 10 Ordinari quis non potest ad titulum mensæ Abbatialis Regularis.
- 11 Ordinari quis non potest ad titulum assignationis mensæ obtentæ à Majesta- tis Principe.
- 12 Ordinari laicus non potest ab Episcopo non suo, quamvis fuerit præsentatus ad beneficium.
- 13 Episcopus non potest ordinare Fra- trem, seu Nepotem suum absque Di- missoriis proprii Ordinarii, titulo familiaritatis, etiam si conferat ei Beneficium.
- 14 Nec minus Familiarem triennalem, qui sit illegitimus.
- 15 Ordinatus ab Episcopo loci Beneficii, si caperet possessionem post susceptos Ordines, est ipso jure suspensus.
- 16 Attenta clericorum penuria, & nece- ssitate Ecclesiæ, potest quis ordinari ad titulum assignationis fructuum stabilium.
- 17 Ordinari quis potest ad titulum Cappel- lanie amovibilis cum Indulcio S. Con- gr. recepta obligatione nominare de- bents de non removendo.
- 18 Ordinatus ad titulum patrimonii, il- lud non perdit si acquirat Benefi- cium,